

Carla Giró exposa a Valvi la seva pintura revitalitzant

L'artista, que viu a Bàscara, explica a través de les seves obres el greu accident que la va postrar en una cadira de rodes i el seu procés de recuperació física i mental, que l'ha enfortida personalment



Carla Giró, a la Fundació Valvi, entre dos dels seus quadres Foto: CARLES PALACIO.

Carla Giró [<http://www.facebook.com/carla.giro>] no amaga res: si no surt la seva cadira de rodes a la fotografia és per un enquadrament que ella no ha decidit i que vol primar la seva obra. La Carla explica també sense problemes el terrible accident que, ara fa poc més de dos anys, la va postrar en aquesta cadira: aquesta estudiant de belles arts compartia pis a Barcelona, també amb un gat que un dia va trigar més de l'habitual a tornar a casa; ella el va sortir a buscar al teulat i, quan va passar per sobre d'una claraboia, es va trencar i la Carla va caure des d'una alçada d'onze metres. La recuperació ha estat llarga i dura, i ella no es resigna a res, tampoc a no caminar mai més. No sembla que la resignació

formi part de les seves opcions vitals.

Aquí, però, l'important és que Carla Giró és una artista jove i, com es diu ara, emergent –el 5 de maig farà 25 anys–, que dijous passat va inaugurar l'exposició de pintura Sempre endavant a la sala Miquel Martí i Pol de la Fundació Valvi [<http://www.fundaciovalvi.cat/>] de Girona. És també una exposició que no amaga res: una mostra 100% autobiogràfica que, en una dotzena de quadres situats al llarg d'una paret en una seqüència cronològica –pel que fa als fets i les sensacions que exposen, no a l'ordre en què van ser pintats–, explica aquests dos anys i escaig en la vida de la Carla, des de l'accident, que obre l'exposició amb la imatge inequívoca del seu cos després de l'impacte. A continuació, altres obres transmeten el dolor, la por i els dubtes durant el procés de rehabilitació –a l'Institut Guttmann de Badalona, on aquesta exposició es va poder veure per primera vegada–, però les últimes imatges de la seqüència apunten ja símptomes de recuperació física i anímica, de renaixement. La pintura mateixa va ser per a ella una eina de rehabilitació, que la va ajudar a entendre com ha anat canviant el seu cos en aquest procés.

“Tota l'exposició és com una història: explica un viatge, el meu canvi cap a millor”, diu l'artista, que, gràcies en bona part a l'art, ha sabut treure un gran profit personal d'una experiència altament traumàtica de partida. “Abans de l'accident, no em qüestionava res i tampoc no em sentia bé amb mi mateixa. Ara soc molt més conscient que ens equivoquem contínuament, però s'ha de tirar endavant, sigui com sigui, perquè només tenim una vida i depèn únicament de nosaltres viure-la amb sentit i coherència. El que m'ha passat és una putada, però m'aixeco, lluito i treballo.”

Carla Giró continua estudiant belles arts, però ara viu a Bàscara i, a més del gran suport que li ofereix el seu pare, ha trobat també un bon mestre en Nacho Boti, un artista que viu a Terradelles (Vilademuls). Giró crea les seves obres amb una tècnica mixta que combina l'aerògraf amb la pintura acrílica, les ceres, etc. Més enllà de les qüestions tècniques o estètiques, Giró vol crear “un art que no sigui buit, que transmeti coses”. Es pot comprovar a la Fundació Valvi fins al 17 de febrer.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 29-01-2018 Pàgina 30

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1330005-carla-giro-exposa-a-valvi-la-seva-pintura-revitalitzant.html>